

TEXT: TOM ŘEPIK

FOTO: LABRADOR MTN

NE V KAŽDÉM SKIRESORTU SE SNAŽÍ PŘIJÍT
S NĚČÍM JAKO PRVNÍ

LEPŠÍ POZDĚ

NEŽ MOC BRZY O malém východoamerickém skiareálu Labrador

Mountain se rozhodně nedá tvrdit, že se hrne smočit si nohy v pomyslných vodách lyžařského byznysu mezi prvními. Když už se však odhodlá ke skoku, šplouchne to natolik silně, že si toho nelze nevšimnout.

Vypadá to, že v tomto malém rodinném středisku, situovaném poblíž městečka Truxton necelých 40 km na jih ze Syracuse ve státě New York, mají ve zvyku ignorovat každou rádobu inovací, se kterou branže přijde, po co nejdelší možnou dobu – a jen ze zvětrí sledovat a učit se. Kupříkladu jejich snowpark – Labrador zůstal po dlouhá léta posledním a doslova vymívaným východopobřežním areálem, jemuž nějaký, byť sebejednodušší park chyběl. Dnes je jejich nový, téměř kilometr dlouhý terénní park se soutěžní 120metrovou U-rampou objektivně nejlepší z celého newyorského státu.

„Jsme zkrátka staromódní,“ říká s náležitou pýchou v hlase marketingový šéf Labradoru Rick Bunnell, který v areálu pracuje úctyhodných 33 let. Pokračuje: „Módní výstřelky a no-

vé marketingové trendy, to není nic pro nás. My si chceme být jisti tím, co funguje a co ne, a rádi přenecháme experimenty jiným. Jakmile se ale rozhodneme něco udělat, jdeme do toho na 200 procent a chceme být nejlepší.“ Tento konzervativní, avšak zároveň vysoce angažovaný přístup je krédem místní rodiny Wilsonů, která areál vlastní už více než padesát let – od doby, kdy kopec poprvé otevřel. Mimochodem, u Wilsonů právě předávají otežie firmy již třetí generaci rodinného klanu.

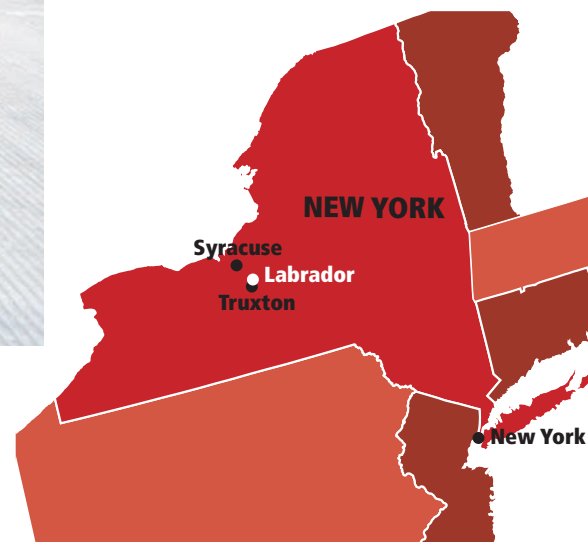
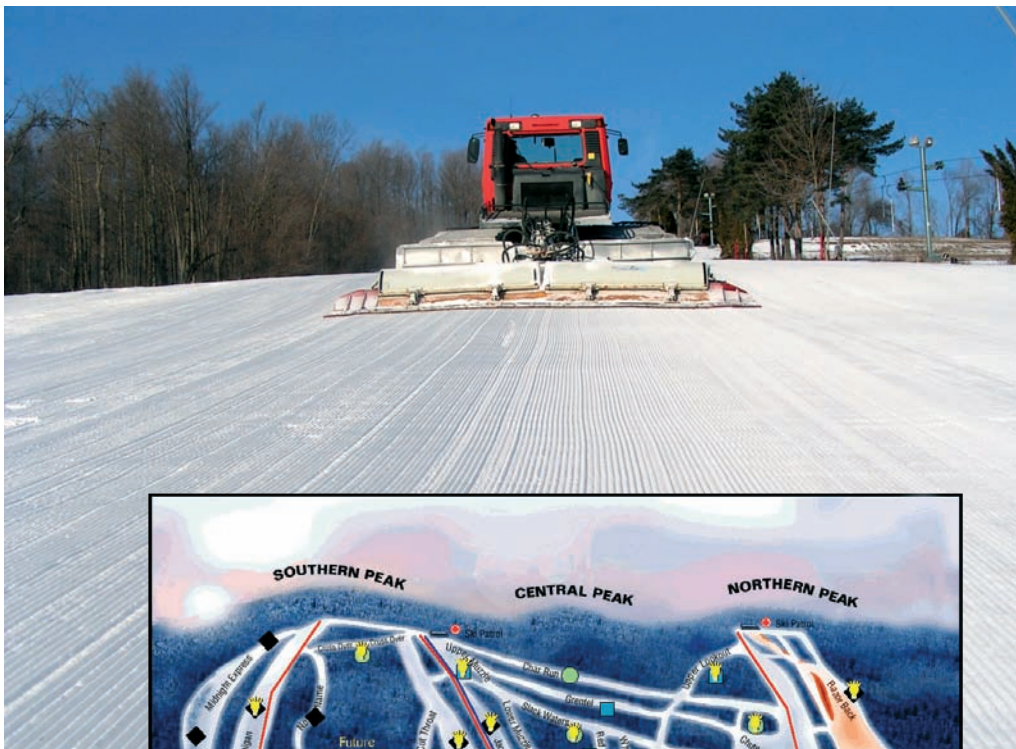
Aspoň 100 dní

Labrador je už na první pohled (na americké poměry) typickým malým areálem. Jde o striktně dojezdové středisko s žádným ubytováním pod kopcem – ačkoli vzhledem k poměrně hus-

tě osídlené okolní aglomeraci v centrální části státu New York je v blízkosti relativně mnoho ubytovacích i pohostinských kapacit. Areál má 22 sjezdovek, z nichž nejdelší měří okolo 1 500 metrů, a šest vleků, z toho 3 lanovky. Tratě se rozprostírají na hřebeni tvořeném třemi vrcholky, z nichž nejvyšší měří 555 metrů. Terén progresivně nabírá na strmosti od severu na jih. Zasněžování pokrývá 90% tratí. Na úpatí kopce jsou dvě chaty s bufetem, restaurací, šatnami a lyžařskou školou. Zkrátka naprosto typický východoamerický miniareál.

Labrador však také ví, jak vyčnívat z typického davu. Jejich sofistikovaný zasněžovací systém je komputerovaný, aby z něj dostali maximální výkon. Majitelé každoročně do jeho modernizace investují tisíce dolarů, ve snaze dále jej zefektivnit. Pro malý východopobřežní kopec jako Labrador je to životně důležité – ročně tu spadne jen něco ke třem metrům sněhu a dobrá lyžařská sezóna je taková, v níž se přiblíží stovce lyžařských dní.

„Vylepšování technického zázemí je u nás nikdy nekončící proces. Každoročně přes léto stěhujeme či prodlužujeme podzemní rozvody vody a elektřiny, instalujeme nová světla a rozšiřujeme tratě,“ říká Bunnell. Pokračuje: „V tomto koutu země dostáváme velmi malý ča-

sový prostor k výrobě umělého sněhu. Obvykle to v průběhu let osciluje okolo šesti, nanejvýš sedmi týdnů. Obecně platí, že který kopec nezaváhá a dokáže si připravit nejvíce umělého sněhu během tohoto období, ten je místem, kde se pak nejdéle lyžuje. Na místní podmínky je pro nás cokoli nad 100 dosažených dní v sezóně důvodem k oslavám.“

Je to o lidech

V Labradoru vše staví na osobním přístupu – ke klientům, ale i svým zaměstnancům. Areál o 22 sjezdovkách zaměstnává pouhých 7 pracovníků (porovnejte s českými poměry), kteří jsou vytrénovaní pro všechny potřebné práce. Mnoho z nich pracuje v Labradoru 20 a více let a na rozdíl od jiných typických zimních středisek, která většinu svého personálu přes léto propouští, zde pro všechny mají práci celoročně. Bunnell to komentuje: „Naši lidé jsou za celoroční pracovní smlouvu vděční, ale nezanedbatelná výhoda z toho plyne i pro areál. Nemusíme nové zaměstnance neustále zaškolovat, jak se ovládají zařízení, kudy vedou rozvody, kde je toto a kde ono. Našich sedm lidí přesně ví, co, jak a kdy mají dělat. Například náš rolbar žehlí naše svahy už přes 20 let.“

„Snažíme se našim zaměstnancům naslouchat,“ pokračuje Bunnell. „Když chtějí něco změnit anebo viděli někde na Západě nový prvek ve snowparku, který tam měl úspěch a chtěli by jej i tady, přemýšlíme o tom. Zhod-

notíme situaci, posoudíme možná rizika a pak obvykle investici podstoupíme, avšak co možná ekonomicky nejbezpečněji.“

Stejnou filozofii resort aplikuje i na svých 150 pro resort externě pracujících lyžařských instruktorech. Každou zimu z nich vyberou pět lyžařů a pět snowboardistů, kteří pomáhají tvarovat jejich dnes už proslulý snowpark a poskytují důležitou zpětnou vazbu pro vedení firmy. „Pokud třeba postavíme nové zábradlí a těmto našim testérům se z nějakých příčin nelíbí, předěláme ho podle jejich instrukcí. Vyplatí se nám to, protože potom se každá takto vychytaná věc obvykle stane velkým hitem.“ Bunnell uzavírá: „Jsme jiní než ostatní střediska. Neprovzdujeme žádný hotel ani restaurace, ani nechceme. Umíme ale připravit spoustu kvalitního technického sněhu a udržovat dobrý terénní park – díky našemu zkušenému personálu a pro věc zaníceným testérům.“

Ví, kam patří

V Labradoru jsou hrdí na svou úlohu malého, místního kopce, který funguje jako líheň budoucích lyžařů – ne nezbytně sportovních přeborníků, ale takových, co se pro lásku k lyžím budou nejspíš na sněh frekventovaně a celoživotně vracet. Jejich poslání lidového skiareálu odpovídají i skromně nastavené ceny: \$ 25 za libovolnou hodinu lyžování, \$ 40 za čtyři hodiny, \$ 43 za devět hodin. Noční lyžování od půl páté do deseti za \$ 25, půjčení

kompletní výbavy \$ 20 a instruktorská lekce včetně skipasu za \$ 45.

„Zdejší obyvatelé z centrálního (státu) New Yorku u nás lyžují v průměru okolo osmi až deseti návštěv ročně – zejména aby se rozlyžovali. Potom obvykle vyrazí na velkou lyžařskou dovolenou někde na Západ, anebo na opačnou stranu do Vermontu,“ vysvětluje Bunnell. „Dobře víme, kam jako Labrador v lyžařské branži patříme, a neděláme si žádné nerealistické ambice být něčím, čím být nemůžeme či nechceme. Chceme být nadále tímto Labradorem, jak se na něj díváme dnes. A víme, že pokud budeme poskytovat ty nejlepší podmínky, umělý sníh, precizně udržovaný terénní park a pohodovou, osobní atmosféru, vždycky se najde dost lidí, kteří právě tohle hledají, právě tohle ocení a k nám za tímto přijedou.“

Labrador toho dělá pro zrození nových lyžařských duší opravdu nemálo. Vymysleli tu třeba speciální program pro lyžařské nováčky, který v každé sezóně naláká na lyže nebo snowboard mezi 1 500 a 2 000 nových lidí. První tři lekce se skipasem stojí každá po pouhých \$ 25, a po absolvování všech tří úvodních lekcí, ze kterých program sestává, jsou všichni (dospělí) absolventi zařazeni do slosování o tří denní letecký lyžařský výlet do coloradského Winter Parku, kompletně v režii Labradoru.

Zároveň labradorští neignorují ani školáky: v běžné školní dny od pondělí do pátku nabízejí výhodné odpolední a večerní lekce s jízdou

kou v sedmdesáti školách v nejbližším okolí. Každou sezónu jsou tak pomocí tohoto programu představeny lyže či snowboard až tisícovce školou povinných zdejších dětí. A v neposlední řadě nepřijdou zkrátka ani studenti blízké truxtonské univerzity: každý student, který projeví zájem, obdrží zdarma balíček složený ze skipasu, lekce a půjčení výbavy, který platí na šest pondělních večerů v sezóně. Jak Bunnell vysvětluje, jde o jakési poděkování Labradoru místním mladým, že zůstávají studovat na zdejší malé univerzitě. Každoročně tento dárek využije okolo čtyř set mladých lidí.

V neposlední řadě se resort zaměřuje na frekventované pořádání lyžařských soutěží – avšak opět nikoli striktně sportovně-výkonnostních, nýbrž zaměřených na příchozí veřejnost. Neexistuje zimní víkend, kdy by se na Labradoru nějaká veřejná akce nekonala. „Lidé si k nám rádi přijíždějí zazávodit – soutěže u nás začínají přesně na čas, naše půjčovna je připravená vyřešit jim jakékoli potřeby, startujeme obvykle dost brzy, nic neprotahujeme, ani na vyhlášení vítězů se nečeká. Ve dvě odpoledne je konec a ve tři už jsou lyžaři na pozdní oběd doma. Naše krédo i v této oblasti zní: nejprve zjistit, co přesně lidi chtějí, a pak to udělat, jak nejlépe umím.“

Proti proudu

Na to, jak ultrakonzervativním resortem se Labrador v téměř všech ohledech zdá být, v jedné oblasti je naopak nezvykle liberální: nabízí neobvyklé, a z hlediska potenciálního odlivu svých domovských lyžařů vskutku odvážné, meziresortní programy. Netýká se to pouze východopobřežních velkých středisek Stowe, Mount Snow, Whiteface a Gore Mountain, kde mají držitelé labradorských sezónních skipasů

v průběhu celé zimy slevy z běžných jízdenek. Labrador vstoupil do riskantních vod a usnadňuje svým zákazníkům cestu do americké Mekky lyžování, coloradských Skalistých hor. O každoročním losování o zájezd do Winter Parku již byla zmínka, avšak labradorští před pár lety založili zbrusu novou tradici – ve stejném termínu vypravují do Winter Parku zájezd skládající se ze čtyř nocí a stravy v hotelu s třídním skipasem za \$ 300 a zpáteční letenkou z blízkého Syracuse za \$ 260 – nepředstavitelná láce – zhruba poloviční cena, za níž by se dal podobný výlet za normálních okolností pořídit. Během posledních dvou let se jej zúčastnilo už přes sto místních lyžařů a popularita této akce dál rapidně stoupá.

Malý zapadlý skiareál, který otálí, kdy strčit nohu do studených lyžařských vod a bojí se riskantních investic, avšak zároveň se neobává sám poslat své nejlepší zákazníky do lepších, větších středisek. Nemají tedy nakonec v Labradoru, jakkoli se to na první pohled nezdá, naopak odvahy na rozdávání?

UPSTATE OF NEW YORK (NY)

Upstate New York se nazývá veškeré území státu New York mimo metropolitní oblast New York City a Long Island v jeho jižním cípu. V celém státě, rozlohou zhruba dvojnásobně oproti ČR, žije třetina obyvatel (asi 7 milionů) – zbytek jich obývá právě metropolitní oblast, která je nejhustěji zalidněným místem Ameriky. Hlavní město Albany, nejvyšší kopec Mount Marcy, 1 629 m n. m. Stát hostil již dvakrát ve své historii zimní olympijské hry, pokaždé v Lake Placid (1932 a 1980), což se na světě kromě Placid poštěstilo pouze švýcarskému Svatému Mořici a rakouskému Innsbrucku. www.ny.gov

LABRADOR MTN

Malý rodinný skiareál amerického Východu, 342–555 m n. m. 22 sjezdovek, z toho 14 osvětlených, v průměru 3 m sněhových srážek ročně. Provozní doba Po–So 9 až 22 hodin, Ne 9 až 16:30 hodin. Terénní park, U-rampa, dětská hlídací služba, lyžařská škola, restaurace, bufet, vytápěné šatny s uzamykatelnými skříňkami. Téměř každý zimní víkendový den pořádá Labrador nějaký závod, obvykle přístupný i příchozí veřejnosti. Sezónní skipas \$ 363, studentský \$ 200, seniorský \$ 210, roční pronájem skříňky \$ 110. www.labradormtn.com